

Sygn. akt VI Ga 26/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Sędziowie: SO Anna Harmata (spr.)

SR del. Marta Zalewska

Protokolant: sekr. sądowy Joanna Stafiska

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: A. B.

przeciwko: (...) Spółce Akcyjnej
w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Przemyślu
V Wydziału Gospodarczego z dnia 16 września 2013 r., sygn. akt V GC 52/13

I. oddała apelację,

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda A. B. kwotę 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI Ga 26/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27.02.2014r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód A. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 10.964,25 zł z ustawowymi odsetkami tytułem odszkodowania za szkodę majątkową w pojeździe marki M. nr rej. (...) powstałą na wskutek zdarzenia z dnia 4.06.2010r.

W uzasadnieniu dla niniejszego powód podał, iż w w/w dacie doszło do zdarzenia drogowego, w którym został uszkodzony pojazd marki M., którego leasingobiorcą był powód. Pozwana początkowo stała na stanowisku, iż nie może przyjąć odpowiedzialności za szkodę więc odmówiła wypłaty odszkodowania, następnie przyjęła odpowiedzialność za szkodę, decyzją z dnia 11.08.2010r. przyznała kwotę pokrywającą część szkody, a to 8.080,23 zł. Właścicielem pojazdu był (...) Sp. z o.o. który powoda upoważnił do dochodzenia odszkodowania. W ocenie powoda całkowity koszt naprawy poniesiony przez powoda opiewał na kwotę przekraczającą 20.000 zł, w zakresie niniejszego, powód przedstawił kalkulację naprawy z dnia 10.06.2010r. sporządzoną w toku postępowania likwidacyjnego.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu.

Pozwana zarzuciła, iż w myśl § 6 pkt 1 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco z dnia 9.02.2009r. ubezpieczeniem tym objęte są szkody powstałe w pojeździe bądź jego wyposażeniu w ściśle określonych sytuacjach, w tym wskutek udziału siły z zewnątrz, a postępowanie przeprowadzone przez pozwanego wykazało, że do uszkodzenia pojazdu doszło bez udziału siły z zewnątrz i w związku z tym pozwany nie może ponosić odpowiedzialności za tą szkodę i nie może wypłacić odszkodowania. Pozwany zakwestionował podane przez powoda okoliczności powstania szkody i stąd wyczerpania w/w przesłanek wskazując, iż przeprowadzone postępowanie nie potwierdziło ich.

Wyrokiem z dnia 16.09.2013r. Sąd Rejonowy w Przemyślu zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.964,25 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12.08.2012r. do dnia zapłaty (I) oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu (II).

W uzasadnieniu dla niniejszego Sąd Rejonowy wskazał, iż rozbieżność stanowisk stron dotyczyła przyczyn powstania szkody i co za tym idzie podstaw odpowiedzialności ubezpieczyciela. Sąd ustalił, iż do zdarzenia powodującego szkodę doszło podczas przeprowadzania prac konserwatorskich przy aucie przez kierowcę tego samochodu – pracownika powoda, kabina pojazdu była wówczas podniesiona i silny powiew wiatru spowodował zerwanie zabezpieczeń i jej upadek na podłoże, a na skutek upadku kabiny doszło do uszkodzenia licznych elementów pojazdu jak dach, owiewki, szyb, klapy przedniej zderzaka, lusterka, poduszek, zawieszenia kabiny, chłodnicy, drążka kierowniczego, uchwyty kierownicy oraz siłowników podnoszenia kabiny. Koszt naprawy wyniósł kwotę 20.864,76 zł, przy czym sama wysokość szkody nie była kwestionowana przez stronę pozwaną i w tej sytuacji okoliczność tą Sąd Rejonowy uznał za wykazaną w oparciu o przedłożone dowody, zasądzając kwotę żadaną pozwem na zasadzie art. 805 § 1 kc.

Od niniejszego wyroku apelację złożył pozwany, który zaskarżył wyrok ten w całości i wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego to jest art. 361 § 2 kc w zw. z art. 811 § 1 kc poprzez jego błędną interpretację i przyjęcie, że na podstawie umowy dobrowolnego ubezpieczenia autocasco powodowi należne jest odszkodowanie z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu obliczone przy uwzględnieniu maksymalnych kosztów naprawy, podczas gdy taki sam efekt naprawy można uzyskać ponosząc mniejsze koszty,
2. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 278 kpc, które miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy polegające na nieprzeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego z zakresu mechaniki i wyceny pojazdu celem dokonania kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu, wyceny szkody i ustalenia wysokości należnego powodowi odszkodowania,
3. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na przyjęciu, że pozwany nie kwestionował wysokości szkody, podczas gdy pozwany wysokość szkody kwestionował zarówno na etapie postępowania likwidacyjnego jak i na etapie postępowania sądowego.

Wskazując na powyższe podstawy apelacji pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania wg norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach procesu za obie instancje.

W uzasadnieniu apelacji pozwany wskazał, iż wysokość szkody Sąd ustalił na podstawie twierdzeń powoda, który na tę okoliczność nie przedstawił żadnych dowodów i który szkody nie udowodnił co do wysokości, wbrew ciążącemu na nim obowiązкови. Powód nie zgłosił wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, a wysokość szkody była kwestionowana przez pozwanego na etapie postępowania likwidacyjnego, a później podtrzymana na etapie postępowania sądowego. Pozwany wskazał, iż Sąd nie wziął pod uwagę, że naprawa mogła zostać dokonana przy użyciu tzw. „zamienników”, a tym samym postępowanie dowodowe nie wykazało zasądzonej kwoty jako kosztu celowego i ekonomicznie uzasadnionego.

W odpowiedzi na apelację, powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu powyższego powód podał, iż zasądzona kwota wynikała wprost z wyliczeń pozwanego i wobec niekwestionowania w odpowiedzi na pozew wysokości roszczenia powód uznał to wyliczenie za wiarygodne, okoliczność ta wobec stanowiska pozwanego w procesie została przyznana.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona.

Apelacja pozwanego sprowadzała się w istocie do zakwestionowania wysokości szkody, a w konsekwencji wysokości przyznanego zaskarżonym wyrokiem odszkodowania.

Sąd Okręgowy podziela argumentację Sądu Rejonowego co do oceny stanowiska pozwanego w procesie jako pozwalającego na przyjęcie przez Sąd twierdzeń powoda co do wysokości należnego odszkodowania za niekwestionowane; a tym samym przedstawionej przez powoda kalkulacji szkody (zresztą sporządzonej przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego) za wystarczającą podstawę dla zasądzenia kwoty objętej żądaniem pozwu.

Powód do pozwu dołączył kalkulację naprawy sporządzoną przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego, z której treści wynikał koszt naprawy łączny 20.864,76 zł (k. 9). Powód wskazał, iż w toku postępowania likwidacyjnego otrzymał 8.080,23 zł, dochodzi dalszej kwoty w wysokości 10.964,25 zł. Łącznie obie kwoty nie przewyższały kwoty 20.864,76 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany w żaden sposób niniejszego wyliczenia, ani wysokości wywiedzionej zeń kwoty nie zakwestionował; ograniczając się jedynie do zarzutu, iż szkoda nie powstała w związku ze zdarzeniami przewidzianymi § 6 pkt 1 ogólnych warunków ubezpieczenia tj. że powstała bez udziału siły z zewnątrz i stąd pozwany nie może ponosić odpowiedzialności za tą szkodę i nie może wypłacić odszkodowania. Nawiasem mówiąc treść odpowiedzi na pozew stanowiła ściśle powielenie stanowiska pozwanego zawartego w piśmie wystosowanym do pozwanego właśnie w toku postępowania likwidacyjnego z dnia 14.06.2010r.

W związku z powyższym Sąd Rejonowy zasadnie przeprowadził postępowanie dowodowe w zakresie okoliczności będącej przedmiotem zarzutu tj. okoliczności powstania szkody, przesądzając czy okoliczność ustalona przez niego w wyniku tegoż postępowania spełnia czy też nie przesłanki dla obowiązku wypłaty świadczenia. Po dokonanych w tym zakresie ustaleniach Sąd przyjął, iż pozwany co do zasady obowiązany jest do wypłaty odszkodowania, a ponieważ nie kwestionował on w toku postępowania przedstawionej przez powoda kalkulacji szkody z dnia 10.06.2010r. (zresztą sporządzonej przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego) z której wynikał koszt naprawy w wysokości 20 864,76 zł, Sąd Rejonowy zasadnie uznał niniejsze za wystarczające dla wykazania tegoż kosztu.

Nie znajduje odzwierciedlenia w toku postępowania pierwszoinstancyjnego stanowisko apelującego, iż kwestionował on wysokość szkody. Niniejsze nie wynika ani z odpowiedzi na pozew, ani ze stanowiska na rozprawie w dniu 13.05.2013r. gdzie pełnomocnik pozwanego podał wyraźnie, iż rozbieżne stanowiska pozwanego wynikały co do powstania szkody i postępowanie sądowe powinno je wyjaśnić (k. 37). Na rozprawie w dniu 16.09.2013r. pełnomocnik pozwanego nie był już obecny, a dalszych pism procesowych w sprawie brak. Na marginesie należy wskazać, iż stanowisko pozwanego co do przyczyn dla wypłaty kwoty odszkodowania w wysokości właśnie 8080,23 zł nie zostało sprecyzowane w sposób jednoznaczny również w toku postępowania likwidacyjnego.

Tym samym brak podstaw dla podzielenia zarzutów apelacji, iż pozwany kwestionował w toku postępowania I instancyjnego wysokość szkody oraz wiarygodność przedstawionej przez powoda w tym zakresie kalkulacji. W tym kontekście zbędnym było przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, a racjonalnym cofnięcie wniosku w tym

przedmiocie przez powoda. Wbrew bowiem zarzutowi apelacji powód zgłosił w pozwie wniosek z opinii biegłego, a jedynie treść stanowiska pozwanego w procesie (zakres zarzutów) spowodowała, iż wniosek ten cofnął jako zbędny.

Twierdzenia powoda, iż koszt naprawy uszkodzonego pojazdu obliczony został przy uwzględnieniu maksymalnych kosztów naprawy i można było stosować zamienniki, co obniżałoby wartość szkody zostały zgłoszone po raz pierwszy już na etapie postępowania apelacyjnego, tym samym należało uznać je za spóźnione, ponadto nie znajdowały odzwierciedlenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym .

Mając powyższe na uwadze, wobec braku zasadności zarzutów apelacji orzeczono jak w sentencji na mocy art. 385 kpc. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 kpc w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 i § 6 pkt 5 rozporządzenia MS z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawny oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Zarządzenie:

1. Odpisu wyroku wraz z uzas. doręczyć pełn. pozwanego
2. Po dołączeniu zpo od w/w akta zwrócić SR Przemysłu.